

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

1. wyraża głębokie zaniepokojenie sytuacją panującą w Egipcie po interwencji wojskowej; podkreśla, że władza powinna zostać jak najszybciej przekazana demokratycznie wybranym organom cywilnym; wyraża fundamentalną solidarność ze wszystkimi Egipcjanami, którzy żywią demokratyczne aspiracje dla swojego kraju i wzywa do szybkiego powrotu do procesu demokratycznego obejmującego wolne i sprawiedliwe wybory prezydenta i parlamentu w ramach całkowicie otwartego procesu z udziałem wszystkich demokratycznych uczestników;
2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, parlamentom i rządów państw członkowskich oraz parlamentowi i rządowi Egiptu.

P7_TA(2013)0334

Sytuacja w Dżibuti

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie sytuacji w Dżibuti (2013/2690(RSP)) (2016/C 075/25)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wcześniejsze rezolucje z 15 stycznia 2009 r ⁽¹⁾. w sprawie sytuacji w Rogu Afryki i z 18 grudnia 1997 r. w sprawie stanu praw człowieka w Dżibuti ⁽²⁾,
 - uwzględniając wspólną deklarację z Dżibuti z 24 lutego 2013 r., złożoną przez międzynarodowe misje obserwacyjne (z Unii Afrykańskiej (UA), Ligi Arabskiej, Organizacji Współpracy Islamskiej (OIC) oraz Międzyrządowego Organu ds. Rozwoju (IGAD)), które monitorowały wybory parlamentarne przeprowadzone w Republice Dżibuti w dniu 22 lutego 2013 r.,
 - uwzględniając ratyfikowaną przez Dżibuti Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając umowę z Kotonu podpisaną w dniu 23 czerwca 2000 r. i zmienioną 22 czerwca 2010 r.,
 - uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton z dnia 12 marca 2013 r. w sprawie sytuacji po wyborach parlamentarnych w Dżibuti,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że z uwagi na usytuowanie na wierzchołku Rogu Afryki i dostęp do Morza Czerwonego Dżibuti i jego strategiczna infrastruktura (porty i wolne strefy) są ważne dla całego regionu;
 - B. mając na uwadze, że Dżibuti odgrywa kluczową rolę w zwalczaniu piractwa i terroryzmu w regionie;
 - C. mając na uwadze, że Dżibuti miało system jednopartyjny od czasu odzyskania niepodległości w 1977 r. do 2003 r.;
 - D. mając na uwadze, że kraj ten tkwi w poważnym kryzysie politycznym od wyborów parlamentarnych z 22 lutego 2013 r.;
 - E. mając na uwadze, że Ismail Omar Guelleh, który przejął władzę w 1999 r., został ponownie wybrany w 2005 r. 100 % głosów oraz ogłosił, że ponownie nie weźmie udziału w wyborach w 2016 r.; mając na uwadze, że prezydenta Guelleha wybrano znowu w kwietniu 2011 r. większością 80 % głosów w wyborach, które zbojkotowała duża część opozycji, po tym jak parlament Dżibuti zmienił konstytucję, żeby umożliwić prezydentowi Guellehowi ubieganie się o kolejną kadencję;

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 E z 24.2.2010, s. 102.

⁽²⁾ Dz.U. C 14 z 19.1.1998, s. 207.

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

- F. mając na uwadze, że po raz pierwszy od czasu dojścia prezydenta Guelleha do władzy partie opozycyjne, w nadziei zwycięstwa demokratycznego pluralizmu, postanowiły wziąć udział w wyborach parlamentarnych 22 lutego 2013 r. po wprowadzeniu nowego, częściowo proporcjonalnego systemu głosowania, który umożliwił partiom mniejszościowym zdobycie mandatów parlamentarnych;
- G. mając na uwadze, że te wybory monitorowali obserwatorzy z ramienia UA, Ligi Arabskiej, OIC i IGAD, którzy nadzorowali operacje w 154 punktach wyborczych i w 12 ośrodkach przeliczania głosów oraz donosili, że wybory miały przejrzysty charakter i że nie wykryto przypadków oszustw czy podrzucania fałszywych kart do głosowania;
- H. mając na uwadze, że zgodnie z wynikami ogłoszonymi przez Radę Konstytucyjną wygrała Unia na rzecz Większości Prezydenckiej (UMP), która uzyskała 68 % głosów;
- I. mając na uwadze, że opozycja, która po raz pierwszy od uzyskania przez ten kraj niepodległości zdobyła mandaty parlamentarne, stwierdziła, że dopuszczono się oszustw na masową skalę, oraz ogłosiła zwycięstwo w wyborach; mając na uwadze, że Rada Konstytucyjna oddaliła odwołanie wniesione przez opozycję przeciwko wynikom wyborów;
- J. mając na uwadze, że opozycja bojkotuje parlament wyłoniony w ostatnich wyborach; mając na uwadze, że władze potępiły ustanowienie przez część opozycji Legalnego Zgromadzenia Narodowego (ANL), działającego równoległe do parlamentu narodowego, po spornych wyborach z lutego 2013 r.; mając na uwadze, że ANL przewodniczy lider listy kandydatów w okręgu Miasto Dżibuti z ramienia Unii na rzecz Ocalenia Narodowego (USN) Ismail Guedi Hared;
- K. mając na uwadze, że wbrew naleganiom ze strony UE wciąż nie ogłoszono wyników wyborów parlamentarnych z 22 lutego 2013 r. w poszczególnych punktach wyborczych, co rodzi podejrzenie oszustw;
- L. mając na uwadze, że liczba uprawnionych do głosowania zarejestrowanych w okręgu Miasto Dżibuti zmieniała się za każdym razem, kiedy ogłaszano oficjalne dane;
- M. mając na uwadze, że wedle doniesień tłumienie z nieproporcjonalnym użyciem siły demonstracji partii opozycyjnych, które negują prawidłowy przebieg wyborów parlamentarnych, spowodowało śmierć co najmniej 10 osób w wyniku postrzału przez siły porządkowe;
- N. mając na uwadze masowe aresztowania demonstrantów opozycji; mając na uwadze, że organizacje pozarządowe alarmują o podejrzeniach dotyczących morderstw, tortur i uprowadzeń;
- O. mając na uwadze, że wedle doniesień od wyborów z 22 lutego 2013 r. ponad tysiąc członków opozycji zostało zatrzymanych na dłuższy lub krótszy okres;
- P. mając na uwadze, że wedle doniesień przetrzymuje się obecnie ok. 60 więźniów politycznych; mając na uwadze ciągłe prześladowanie działaczy politycznych opozycji ze strony władz;
- Q. mając na uwadze śledztwa wszczynane przeciwko większości liderów opozycji i wielu dziennikarzom;
- R. mając na uwadze, że dziennikarz Mydaneh Abdallah Okieh, odpowiedzialny również za politykę komunikacyjną opozycyjnej koalicji USN, został oskarżony o „znieważenie policji” za umieszczenie na portalu społecznościowym Facebook zdjęcia demonstrantów, którzy padli ofiarą represji; mając na uwadze, że w dniu 26 czerwca 2013 r. sąd apelacyjny zaostrzył wyrok w jego sprawie, wydłużając karę zatrzymania z 45 dni do 5 miesięcy;
- S. mając na uwadze skazanie w kwietniu 2013 r. trzech liderów opozycyjnej koalicji USN na dwa lata więzienia i pozbawienie praw publicznych i cywilnych; mając na uwadze, że rozprawę w sprawie ich odwołania odroczone do 25 listopada 2013 r.;
- T. mając w związku z tym na uwadze aresztowanie w dniu 4 marca 2013 r. rzecznika opozycji USN Dahera Ahmeda Faraha; mając na uwadze, że został on uznany winnym nawoływania do rebelii po wyborach parlamentarnych w lutym 2013 r.; mając na uwadze, że w tej samej sprawie oskarżono inne dwie osoby, z których jedna dostała wyrok więzienia w zawieszaniu, a drugą uniewinniono; mając na uwadze, że w dniu 26 czerwca 2013 r. sąd apelacyjny ponownie skazał Dahera Ahmeda Faraha na dwa miesiące bezwarunkowego pozbawienia wolności;
- U. mając na uwadze skrajnie niepokojące warunki zatrzymania w więzieniach w Dżibuti;

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

- V. mając na uwadze, że konstytucja z 1992 r. uznaje podstawowe swobody i zasady dobrych rządów;
- W. mając na uwadze, że art. 10 konstytucji stwierdza, że „prawo do obrony, w tym prawo do skorzystania z pomocy wybranego prawnika, gwarantuje się na wszystkich etapach postępowania”;
- X. mając na uwadze, że Dżibuti jest sygnatariuszem Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych;
- Y. mając na uwadze, że kobiety w Dżibuti borykają się z różnymi formami przemocy – m.in. gwałtem, okaleczaniem narządów płciowych, przemocą w domu, molestowaniem seksualnym i wczesnym zawieraniem małżeństw – które mają daleko idące, negatywne skutki dla fizycznego i psychologicznego zdrowia kobiet;
- Z. mając na uwadze, że Dżibuti zajmuje 167. miejsce na świecie pod względem wolności prasy (spośród 179 krajów) w 2013 r. w rankingu opracowywanym przez Reporterów bez Granic; mając na uwadze zakaz wjazdu do Dżibuti dla zagranicznych dziennikarzy oraz trudności, jakie stąd wynikają dla uzyskiwania rzetelnych informacji o wydarzeniach w tym kraju;
- AA. mając na uwadze, że w marcu 2012 r. Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) szacowała, że 180 000 ludzi w Dżibuti potrzebowało pomocy żywnościowej;
- AB. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich 20 lat Unia Europejska i jej państwa członkowskie były głównymi podmiotami udzielającymi Dżibuti pomocy finansowej; mając na uwadze, że opłaty uiszczane przez USA, Japonię i Francję za zajmowanie baz wojskowych stanowią źródło dochodów zapewniające Dżibuti stały wzrost;
- AC. mając na uwadze, że poszanowanie praw człowieka, zasad demokratycznych i praworządności leżą u podstaw partnerstwa UE-AKP i stanowią zasadnicze elementy umowy z Kotonu;
1. wyraża głębokie zaniepokojenie sytuacją w Dżibuti od czasu wyborów parlamentarnych z 22 lutego 2013 r. oraz napiętą atmosferą polityczną w tym kraju; jest zwłaszcza zaniepokojony doniesieniami o masowych aresztowaniach członków opozycji, tłumieniem demonstracji, na których protestuje się przeciw nieprawidłowościom w wyborach, oraz o zamachach na wolność mediów;
 2. wzywa władze Dżibuti, by położyły kres represjom wobec przeciwników politycznych i zwolniły z więzień wszystkich zatrzymanych z powodów politycznych;
 3. wzywa władze Dżibuti, by zagwarantowały poszanowanie praw człowieka uznanych w krajowych i międzynarodowych umowach, które podpisało Dżibuti, oraz by zawarowały swobody i prawa obywatelskie i polityczne, m.in. prawo do pokojowych demonstracji i wolność prasy;
 4. stanowczo potępia akty przemocy seksualnej wobec kobiet oraz zaznacza, że rząd Dżibuti ma obowiązek położyć kres bezkarności i postawić sprawców przemocy na tle seksualnym przed sądem;
 5. wzywa do poszanowania prawa do obrony, w szczególności prawa osób oskarżonych do dostępu do prawnika wedle ich wyboru na wszystkich etapach toczonego przeciw nim postępowania; wzywa władze, by umożliwiły rodzinom zatrzymanych udzielenie im pomocy materialnej, w szczególności dostarczenie leków;
 6. wzywa rząd Dżibuti, by przy pomocy instytucji, które zatwierdziły wyniki wyborów, w szczególności Unii Afrykańskiej, rozpoczął proces dialogu politycznego z opozycją zgodnie z oświadczeniem głowy państwa z 27 czerwca 2013 r. z okazji rocznicy uzyskania przez Dżibuti niepodległości; wzywa Unię Europejską, by wspierała pracę organizacji regionalnych i uczestniczyła w wysiłkach nad znalezieniem politycznego rozwiązania obecnego kryzysu;
 7. wzywa do wszczęcia natychmiastowego śledztwa w celu wyjaśnienia działań policji i wojska w czasie demonstracji oraz ukarania sprawców naruszeń praw człowieka;
 8. z zadowoleniem przyjmuje, że wybory 22 lutego 2013 r. przebiegły pokojowo, jak podkreślali to różni przedstawiciele wspólnoty międzynarodowej, m.in. wiceprzewodnicząca Komisji/wysoka przedstawiciel oraz przewodniczący czterech misji obserwacji wyborów wysłanych do Dżibuti; z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie w przyszłość kraju, jakim wykazali się obywatele Dżibuti i wszystkie partie polityczne poprzez udział w wyborach;

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

9. z zadowoleniem przyjmuje, że w wyborach z 22 lutego 2013 r. po raz pierwszy od uzyskania niepodległości przez Dżibuti w 1977 r. uczestniczyły siły opozycyjne, tzn. Unia na rzecz Ocalenia Narodowego (USN);
10. ponawia wezwanie Unii Europejskiej do opublikowania wyników głosowania z każdego punktu wyborczego czynnego w wyborach w dniu 22 lutego 2013 r.;
11. wzywa wszystkie siły polityczne w Dżibuti, by szanowały praworządność, m.in. prawo do pokojowej demonstracji, i nie angażowały się przemoc i działania represyjne;
12. zgłasza gotowość ścisłego monitorowania sytuacji w Dżibuti oraz zaproponowania restrykcyjnych środków w razie naruszenia umowy z Kotonu (2000 r.), zwłaszcza jej art. 8 i 9; podobnie wzywa Komisję do ścisłego monitorowania sytuacji;
13. nalega na ESDZ, Komisję i ich partnerów, by wraz z obywatelami Dżibuti pracowali nad długoterminową reformą polityczną, którą powinny szczególnie ułatwiać istniejące już bliskie stosunki, jako że Dżibuti było kluczowym podmiotem w walce z terroryzmem, w regionie i jako państwo przyjmujące bazy wojskowe;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządowi Dżibuti, instytucjom Unii Afrykańskiej, Międzyrządowemu Organowi ds. Rozwoju, Lidze Arabskiej, Organizacji Współpracy Islamskiej, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE.

P7_TA(2013)0335

Sytuacja w Nigerii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie sytuacji w Nigerii (2013/2691(RSP))

(2016/C 075/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje: z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie wolności prasy i mediów na świecie⁽¹⁾, z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie strategii wolności cyfrowej w polityce zagranicznej UE⁽²⁾, z dnia 5 lipca 2012 r. w sprawie przemocy wobec lesbijek i praw lesbijek, gejów, biseksualistów, osób transpłciowych i interseksualnych (LGBTI) w Afryce⁽³⁾ oraz z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie sytuacji w Nigerii⁽⁴⁾,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton: z dnia 22 stycznia 2012 r. w sprawie ataków bombowych w Kano, z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie zabójstw zakładników, z dnia 2 czerwca 2013 r. w sprawie nigeryjskiej ustawy przewidującej sankcje karne za małżeństwa i związki osób tej samej płci, a także z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie egzekucji w Nigerii,
- uwzględniając dialog UE-Nigeria dotyczący praw człowieka, który miał miejsce w Abudży w marcu 2013 r., a także posiedzenie ministerialne Nigeria-UE z dnia 16 maja 2013 r. w Brukseli, w trakcie których stwierdzono, że istnieje potrzeba rozważania działań antyterrorystycznych w kontekście niebezpieczeństwa utraty życia przez osoby cywilne i zniszczeń infrastruktury publicznej,
- uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, które zebrało się w maju 2013 r. w Hørsens (Dania), w sprawie sytuacji w Nigerii,
- uwzględniając przygotowane przez Radę Unii Europejskiej wytyczne dotyczące promowania i ochrony wszystkich praw człowieka przysługujących lesbijkom, gejom, biseksualistom, osobom transpłciowym i interseksualnym (LGBTI),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0274.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0470.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0299.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0090.